

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 17.371 van 20 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 13 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 mei 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VERELST en van attaché A. VAN DE VOORDE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 17 maart 2007 het Rijk binnen en diende op 19 maart 2007 een asielaanvraag in. Op 22 mei 2008 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *“U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten, tot de Amhaarse etnie te behoren en afkomstig te zijn uit Addis Abeba. U had een kruidenierswinkel, een bar-restaurant en deed in*

investeringen sinds 1991 Ethiopische kalender (komt overeen met periode tussen 11 september 1998 tot en met 10 september 1999 Gregoriaanse kalender). In 2003 werd u lid van de AEUP en u steunde deze ook financieel. Tijdens de verkiezingscampagne in 1997 Ethiopische kalender (komt overeen met 11 september 2004 tot en met 10 september 2005 Gregoriaanse kalender) deelde u flyers uit voor de Kinijit-partij, de coalitiepartij waartoe de AEUP behoorde. Tijdens het uitdelen van deze flyers werd u door een agent in burger gewaarschuwd dat u beter zou stoppen met het uitdelen van die flyers. U negeerde deze instructie. Op 13 Tahesas 97 (22 december 2004) werd er bij u thuis een convocatiebrieft afgeleverd toen u afwezig was. De huishoudster die de brief in ontvangst had genomen bracht u te laat op de hoogte waardoor u niet naar de afspraak kon gaan bij de politie. Op 14 Tahesas 1997 (23 december 2004) werd u gearresteerd en meegenomen naar het politiebureau. U werd er geslagen en na drie dagen vrijgelaten omdat ze uw tand hadden gebroken. Op 3 Sene 1997 (10 juni 2005) werden in uw bar/restaurant 15 mensen gearresteerd en moest u uw zaak sluiten. Toen u zich een paar dagen later naar uw zaak begaf om te controleren of alles nog in orde was werd u door het Agazi-leger gearresteerd. U bleef in detentie tot 21 Nahase 1997 (27 augustus 2005) en werd beschuldigd de Kinijit-partij te ondersteunen en geweld aan te moedigen. U werd vrijgelaten nadat u vier keer voor de rechter was verschenen. De redenen voor uw vrijlating waren de allergieën die u ten gevolge van uw opsluiting had opgelopen en de slechte behandeling tijdens uw detentie. U ging een tijdje op vakantie naar Awassa om tot rust te komen. Toen u op 15 Tikmit 1998 (25 oktober 2005) uw restaurant terug wou openen, werd u opnieuw gearresteerd omdat u geen officiële toestemming had gevraagd aan de Kebele-administratie. U werd vrijgelaten nadat u de politie de informatie had verschaft dat er op 21 Tikmit 1998 (31 oktober 2005) tot een 'stay at home' staking werd opgeroepen door Kinijit. U staakte uw politieke activiteiten. Op 13 Tir 1999 (21 januari 2007) kreeg u een convocatiebrieft waarin stond dat u op 28 Tir 2007 (5 februari 2007) moest voorkomen. U besloot het land te verlaten. U verbleef eerst nog een tijdje in Awassa terwijl uw vlucht geregeld werd en op 7 Megabit 1999 (16 maart 2007) verliet u Ethiopië. U vloog naar Frankrijk en vandaar zette u uw reis verder naar België met een wagen waar u op 19 maart 2007 asiel aanvraagde."

3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, p. 95). Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen

dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506).

3. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op een schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 57/6 van de Vreemdelingenwet; een schending van artikel 149 van de Belgische Grondwet; en een schending van de materiële motiveringsplicht.
4. Artikel 149 van de Grondwet stelt: *“Elk vonnis is met redenen omkleed. Het wordt in openbare terechtzitting uitgesproken”*. Het betrokken artikel is bijgevolg niet van toepassing op beslissingen die worden genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van de Vreemdelingenwet, aangezien deze bestuurshandelingen betreffen en geen jurisdictionele handelingen. Dit onderdeel van het middel mist grondslag.
5. Nopens de status van vluchteling.
6. Verzoekers asielmotieven zijn geheel gesteund op zijn acties voor de Kinijit die bekend raakten bij de overheid. Verzoeker stelt dat deze bekendheid bewezen wordt door zijn arrestatie op 25 oktober 2005 en dat hij ten gevolge hiervan geconvoceerd werd op 21 januari 2007 waardoor hij is moeten vluchten.
1. Verzoeker stelt: *“Verwerende partij trekt niet in twijfel dat verzoeker lid is van een oppositiepartij in Ethiopië. Evenmin trekt zij in twijfel dat verzoeker op grond van zijn betrokkenheid bij de oppositie ernstige problemen ondervond (arrestaties, gevangenschap, mishandeling, etc.) tot 27 augustus 2005 (zie bestreden beslissing, p. 2, laatste alinea). Wel trekt verwerende partij in twijfel dat verzoeker nog problemen zou hebben gekend tussen 27 augustus 2005 en 16 maart 2007, de datum van zijn vertrek naar België. Met andere woorden, verzoeker zou niet hebben aangetoond dat zijn vertrek uit Ethiopië noodzakelijk was omwille van een conventiegebonden reden. De motivering van dit besluit berust op volgende argumenten: (1) de verklaringen van verzoeker omtrent zijn laatste arrestatie van 25 oktober 2005 zouden niet overtuigen; (2) er was een “omissie” in zijn verklaringen met betrekking tot de redenen van deze arrestatie; (3) als gevolg hiervan kan de convocatiebrief van 21 januari 2007 niet in overweging genomen worden; (4) bovendien zou verzoeker “vage verklaringen” hebben afgelegd in verband met zijn stiefvader.”*
2. Het verzoekschrift bevestigt dat de arrestatie van verzoeker een determinerend element is van zijn vluchtrelaas en voert aan: *“Verwerende partij stelt dat de verklaringen van verzoeker m.b.t. zijn laatste arrestatie op 15 Tikmit 1998 (25 oktober 2005) niet overtuigend zijn nu hij beweerde te zijn vrijgelaten nadat hij bekend had dat er een staking zou worden georganiseerd door Kinijit. Dit zou volgens verwerende partij niet overtuigend zijn, nu deze informatie volgens haar helemaal niet “confidentieel” was. Ter ondersteuning van deze stelling verwijst verwerende partij naar een afdruk van de website www.kinijit.org, waaruit zou moeten blijken dat reeds enkele dagen voor de arrestatie van verzoeker werd gesproken over de op til zijnde staking. Dit argument is niet ernstig. De informatie dat Kinijit een “stay at home action” zou organiseren, was op dat ogenblik allesbehalve wijdverspreid in Ethiopie.” (...) De verwijzing van verwerende partij naar de website www.kinijit.org is geen bewijs van het tegendeel. Verwerende partij toont eerst en vooral niet aan dat deze informatie reeds op 22 oktober 2005 op deze website stond. (...) Bovendien is www.kinijit.org een buitenlandse website, die aangemaakt is en bestuurd wordt vanuit de Verenigde*

Staten van Amerika (stuk 8). Deze website staat vol met rapporten van mensenrechtenschendingen in Ethiopië en links naar internationale organisaties en agentschappen. Deze site is in Ethiopië dan ook geblokkeerd (stuk 9). (...) Dat de achterliggende idee van een ongehoorzaamheidactie precies is dat zoveel mogelijk mensen daaraan zouden deelnemen en dus op de hoogte moeten zijn, wil nog niet zeggen dat de informatie als dusdanig op dat ogenblik reeds "algemeen bekend" was. Nu dergelijke acties verboden waren, was het natuurlijk zaak om zoveel mogelijk deelnemers te mobiliseren zonder dat de politie en de autoriteiten hiervan wisten. Voor de politie was deze informatie dus zeker "vertrouwelijk". Verzoeker benadrukt eveneens dat het computerbezit niet algemeen is in Ethiopië.

1. De bestreden beslissing verwijst naar een internetartikel van zaterdag 25 oktober 2005 dat is toegevoegd aan het administratief dossier en waaruit blijkt dat de Kinijitleider daags ervoor opriep tot een vreedzame betoging. De informatie in het artikel is afkomstig van de Kinijit zelf zodat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen er kon van uitgaan dat deze eerste handsinformatie correct de situatie weergeeft. Verzoeker toont niet aan dat deze informatie fout is. Verzoeker beperkt zich tot de bewering dat de *"website www.kinijit.org is geen bewijs van het tegendeel"* maar gaat eraan voorbij aan de formele bekendmaking via internet, de algemene bekendheid niet weerlegt van de Kinijitmanifestatie. Verzoeker wijst erop dat computers/internet niet algemeen verspreid zijn in Ethiopië, dat de elektriciteittoevoer niet steeds optimaal is (zie brief van verzoekers familie). Computerproblemen zijn inderdaad niet uitzonderlijk in Ethiopië en vormen op zich geen belemmering tot verspreiding -desnoods via een andere weg- van nuttige informatie. Uit de feiten kan worden afgeleid dat de Kinijitinformatie bekend raakte en de staking plaatsvond.
2. Hieraan kan worden toegevoegd dat verzoeker stelt dat hij zelf een beperkte politieke interesse heeft, dat hij pas in 2003 lid werd van de AEUP en midden 2005 reeds alle politieke activiteiten stopzette. Dat hij op deze korte periode tot de binnenkern zou behoren en over geheime informatie zou beschikken kan ook hierdoor niet overtuigen en wordt door verzoeker ook niet aannemelijk gemaakt. Verzoeker toont niet aan gearresteerd te zijn op 25 oktober 2005.
3. Verzoeker volhardt en meent dat eventuele incoherenties over de reden van zijn arrestatie hem niet kunnen worden aangewreven: *"Verwerende partij verliest hier uit het oog dat de zogenaamde perikelen met het restaurant van verzoeker ook van politieke aard zijn en in dit geval de concrete aanleiding vormden voor de arrestatie. (...) Ook verzoeker had zijn restaurant toen gesloten. (...) "Later hadden de autoriteiten een instructie uitgevaardigd dat al diegenen die hun zaak niet terug hadden geopend, deze niet meer mochten openen zonder officiële toelating. Verzoeker had deze regel gebroken op 25 oktober 2005 en heeft altijd verklaard dat het om die reden was dat hij toen opnieuw in de problemen is gekomen met de politie. Dat naar aanleiding van dit incident de politie aan verzoeker verzocht om zijn medewerking te verlenen en informatie over Kinijit mee te delen, is dus niet noodzakelijk "belangrijker", zoals verwerende partij voorhoudt. Dit is een persoonlijke appreciatie van verwerende partij die geen enkele steun vindt in de realiteit en die verzoeker niet deelt."*
4. Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij op 25 augustus 2005 werd opgepakt omdat hij weigerde mee te werken met de politie en de voorzitter van de Kebele; hij moest de namen van

Kinijit-leden geven en 'wie tegen de regering was' (zie gehoorverslag DVZ, punt 41). Voor het Commissariaat-generaal beweerde verzoeker aanvankelijk dat hij werd gearresteerd toen hij zijn restaurant wou heropenen zonder toelating van de Kebele administratie. Hij ontkende dat er nog andere redenen waren voor zijn arrestatie (zie gehoorverslag CGVS, p. 8 en 10). Slechts nadat het Commissariaat-generaal verzoeker wees op zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, beaamde hij inderdaad dat de politie en de voorzitter van de Kebele hem vroegen voor hen te werken, doch bleef erbij dat de heropening van zijn restaurant, de hoofdreden was (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Verzoeker is aldus incoherent over de essentie van zijn arrestatie aangezien hij op de Dienst Vreemdelingenzaken de heropening van zijn restaurant vergeet te melden terwijl dit volgens het verzoekschrift doorslaggevend is. Verzoeker is een handelaar, een investeerder en tijdelijke geldschietster van een politieke partij. Er mag dan ook worden verwacht dat hij zijn financiële belangen en eventuele verklikking van politieke tegenstanders consequent en duidelijk vermeldt, ook al is dit laatste volgens het verzoekschrift "niet noodzakelijk belangrijker". Verzoekers verklaringen over zijn arrestatie zijn tegenstrijdig, incoherent en komen verzonnen voor.

5. Verzoekers bemerkingen over het verklikken van politieke opposanten en zijn geringe kennis over de parlementaire situatie in Ethiopië wijzen niet op een overtuigende politieke belangstelling. Verzoekers verklaring dat een (onrechtmatige) aanpassing van de verkiezingsuitslag "voor een Westerse lezer" vreemd kan voorkomen is een appreciatie die niet dienstig is aangezien verzoeker geen westerling is en zijn stiefvader politiek actief was. Verzoeker toont niet aan dat zijn politieke belangstelling verder ging dan een eventuele sporadische financiële ondersteuning. Zijn arrestatie is ook om deze reden niet geloofwaardig. De documenten over zijn stiefvader brengen geen nieuwe elementen bij, aangezien de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze verwantschap niet betwijfelt.
7. Neergelegde documenten hebben slechts een relatieve bewijswaarde en moeten ondersteund worden door concrete, coherente en geloofwaardige verklaringen. Gelet op verzoekers ongeloofwaardigheid inzake de arrestatie op 15 Tikmit 1998 (25 oktober 2005) waarnaar verwezen wordt in de convocatie van 13 Tir 1999 (21 januari 2007), kan aan dit stuk geen geloof worden gehecht.
8. Verzoekers steunbrief van het EDUP is evenmin van aard om aannemelijk te maken dat hij om politieke redenen moest vluchten. Verzoeker stelt uitdrukkelijk dat hij geen lid is van "de EDUP, maar deze partij maakte wel deel uit van de brede coalitie van oppositiepartijen (waartoe ook de partij van verzoeker behoorde) en verzoeker had de EDUP in het verleden meermaals financieel ondersteund (bewijsstukken in dossier CGVS)". Terwijl uit de vertaling van het stuk blijkt dat verzoeker wel "lid van de partij" is en hij "vanaf de oprichting van de partij, deze heeft gesteund". Zoals verzoeker stelt heeft hij deze brief gesolliciteerd zodat het een complaisancestuk is voor onderhavige procedure. De inhoud van het document stemt bovendien niet overeen met verzoekers verklaringen zodat hieraan geen verder geloof kan worden gehecht.
9. De bij het verzoekschrift gevoegde mensenrechtenrapporten over de omstandigheden in de Ethiopische gevangenissen zijn niet relevant nu verzoeker niet aantoont dat hij bij zijn vertrek uit Ethiopië, in de negatieve aandacht stond van zijn overheid.
10. Er is dan ook niet voldaan aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, zoals gewijzigd bij het Protocol van New

York van 31 januari 1967. In toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan de vluchtelingenstatus niet worden toegekend

11. Nopens de subsidiaire bescherming.
12. Verzoeker stelt dat *“In het licht van deze internationale mensenrechtenrapporten is het bovendien duidelijk dat verzoeker tevens een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in art. 48/4, §2, a) en/of b) van de Vreemdelingenwet. Zo verzoeker al niet in aanmerking zou komen voor de status van vluchteling, quod non, dient hij minstens de subsidiaire bescherming te krijgen”*.
13. Verzoekers verklaringen aangaande zijn politieke engagement en daaruit voortvloeiende vervolging, zijn ongeloofwaardig. Verzoeker heeft het niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt evenmin dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.
14. Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 20 oktober 2008 door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

K. DECLERCK.